

A Föld Napja viharfelhőben

Április 22. a Föld Napja. Véletlen egybeesés, hogy egy nappal előtte, április 21-én volt a parlamentben az ellenzék által kezdeményezett A klíma-vészhelyzet kihirdetéséről és Az éghajlat-változási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról még a múlt évről halasztott, együttes általános vita. Az ellenzék ezt az alkalmat használta fel arra, hogy a vírushelyzet miatti korlátozásokat is belekeverve, izléstelen és tárgyszerűtlen ösztüzet zúdítsa a kormányra. Hagyományosan azonosították az ún. klímapolitikát az energiapolitikával, s minden rossz, amit a kormány tesz jelígével szennyezték a szellemi környezetet. A fő csapásirány a Paks kettőre irányult, mintha ez indokolná a klíma-vészhelyzetet. Ennek érzékeltetésére néhány „ellenzéki”, de inkább ellenségi megnyilvánulás: „a kormány ragaszkodik ahhoz, hogy még évtizedeken keresztül az orosz atom és az orosz gáz rabszolgái legyünk” „2030-ra nem lesz itt semmilyen új atomerőmű, hiszen a Rosatom máig nem tudott engedélyezésre alkalmas terveket létrehozni.” A parlamentben Bencsik János kormánypárti képviselő is beszédet mondott. Erről kérdeztük Járosi Mártont, az Energiapolitika 2000 Társulat elnökét.

www.preshaz.eu 2020. április 25.

- Elnök úr, a hungarofób szélsőség a planéta ellenségének kiáltotta ki a magyarságot. Mikor érünk el oda, hogy a gyűlölködő hazugságpolitikusok a magyar parlamentben a magyar adófizetők pénzén élősködve azt rikácsolják: a koronavírusról is a magyar nemzet tehet?

- Úgy tudom, hogy A Föld Napja alapeszméje az, hogy össze kell fognunk ahhoz, hogy megmenthessük a Földet, mintha a mi tulajdonunk lenne, ami súlyos tévedés, csak használatra kaptuk, de természetesen nem a tönkretételére. Iszonyatos, hazug képek keringenek a világhálón: emberi kezek tartják a Földet a kezükben, azt sugallva, hogy kezünkben van a Föld, azt tehetünk vele, amit akarunk. Ezzel szemben, Bencsik János 2013-ban megjelent tanulmányának címével szólva: „A tulajdonos az Isten, mi csak béreljük.” A tulajdonos rendelkezhet, a bérlő csak alkalmazkodhat. Az ember hiába próbál istenkedni, hogy megmenti a Földet, magát sem tudja megmenteni. Napjaink eseményei igazolják emberlétünk valóságát: nemcsak gyarlók vagyunk, de nem vagyunk azonos súlycsoportban a természeti erővel. Teljes képtelenség a földtörténeti léptékű változást a mi emberi életünk léptékéhez aktualizálva, azzal hitegetni magunkat, hogy érdemi befolyással lehetünk ezekre a folyamatokra. Egy természetes, mindenki által érzékelhető folyamatra telepedett rá a haszonelvű, globalista politika. Sajnálatos, hogy ezt az „ismeretté silányult”, a cselekvőképességünket a technológiai, szolgáltatásokra korlátozó tudomány a lakájmédia tüsténkedésével támogatja.

- A nemzetközi intézményeket ma a lezüllöttség, a korrumpáltság jellemzi. Ennek ellenére Bencsik János hazafias politikus higgadt, türelmes felszólalással jelentkezett, nem indulatoskodott, hanem okossággal járta körül a konfliktusokat. Miért fontos ma ez a valóban európai stílus?

- Örömmel olvastam felszólalását, hosszú idő óta nem hallottam parlamentünkben ilyen szelíd, megfontolt, tárgyyszerű, keresztény szellemű felszólalást. Abban a liberál-globalista verbális terrorban, amit a gyűlölködő ún. ellenzék produkál, példamutató volt felszólalásának hangneme, amit ellenzéki képviselőtársainak is javasolt. Beszédéből idézek: nekünk (kormányunknak) úgy kell helytállni az ún. klímapolitikában is, hogy „a ránk nehezedő kétarcú nemzetközi politikai és gazdasági elvárások meglehetősen szűk mozgásterébe ne szoruljunk be.” Sajnos bizonyos mértékig a kormánypolitikának is alkalmazkodni kell. Ezért hát most nem beszélek arról, hogy miért emelkedett kormányzati szintre az EU által szorgalmazott villanypiaci modell: a karbonmentes, „tisztá” villanytermelés (rög)eszméje, az energia és a teljesítmény (kapacitás) közötti különbség elmosása és az import villany kapacitás-forrásnak tekintése milyen veszélyeket jelent. Fontosnak tartom viszont felszólalásának alaptézisét hangsúlyozni, amit már a társulatunknál 2014 januárjában tartott „Nemzeti Alkalmazkodási Stratégia: felkészülni az elkerülhetetlenre, vagy megelőzni az elkerülhetőt?” c. előadásában megfogalmazott. Csak az elkerülhetőre való felkészülés a reális lehetőségünk. Erre szólított fel most is, a klímastratégia helyett az alkalmazkodás stratégiájával kellene elsősorban foglalkozni, ami a klímastratégia, fenntarthatósági stratégia mellett szinte alig kapott/kap nyilvánosságot a közbeszédben. Pedig ez lenne az aktuális, emberhez illő és valódi, gyakorlati, és rajtunk múló, megvalósítható feladat. Példák sorával világította meg, az emberi tevékenységnek azokat az elemeit, amelyek fékezhetik a föld erőforrásainak indokolatlan elhasználását. Felsorolta azokat a kormányzati intézkedéseket és terveket, amelyek ezt szolgálják. Ehhez kérte az „ellenzék” együttműködését.

- Bencsik képviselő úr felszólalását agyonhallgatta a hungarofób sajtó. Valószínűleg – többek között – azért is, mert ő a lokalitás lehetőségeit is elemezte. Hogyan juttathatjuk el a társadalomhoz az értelmes, de média által agyonhallgatott gondolatokat?

- A hamis globalista szlogen szerint gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan, vagyis a globalista eszmét szolgáljad lokálisan is, ennek rendeld alá magadat. Ezzel szemben az emberi léptéknek kellene a mértéknek lenni: gondolkodjál reálisan, cselekedjél belátható környezetben és szellemi, lelki erőforrásaiddal emberi és lakóhelyi környezet javára. Élőhelyed a világ rád bízott része, ezért viselsz felelősséget, ennek védelmével véded a Földet is. Az ún. társadalmi fejlődés(?) a lokalitásból a globalista irányba tart, Spengler szerint a városiasodás, a koncentráció a nyugat alkonyának fő előidézője. Olyan tömeges „szükségleteket” generált, amelyek kiszakították az embert természetes környezetéből és a globális tőke rabszolgaivá tették. A normalitás mára csak „zárványokban”, azokban a helyi emberi közösségekben van jelen, amelyek (még) nem szakadtak ki természetes élőhelyükről, s képesek a „tudást és az ismeretet megkülönböztetni”. Ezek lehetnek a megújulás csírái, abban bízva, hogy „ha kicsiben meg lehet csinálni, akkor nagyban is”.

- Az évtizedek, de talán évszázadok óta szőtt hungarofób hálózatokkal szemben hogyan tudunk kifejleszteni olyan magyar hálózatot, amely hatásosan fölerősíti a szellemi honvédelmet?

- Ezt nem tudom megmondani. Nem klíma-vészhelyzetről, hanem valójában az emberlét vészhelyzetéről van szó. Nemzedékeken átívelő életmódváltozás szükségességéről szólt a képviselő úr is. Valóban erre lenne szükség, az „elektronikus tudatipar” által gerjesztett „pazarló és irányított kényszerfogyasztás” mérsékléséről. A mostani vírus-próbatétel hatását nem tudjuk felmérni. A figyelmeztetés megtörtént, elvileg van esély a jó irányú változtatásra is, az emberlét fenntarthatóságára. A változás kikényszerítésében segítségünkre lehet a mostani élethelyzetünk. A vírusfélelem pozitív hatása lehet közösségünk iránti felelősségünk feltámadása. Ennek biztató jelei is mutatkoznak: felelősségvállalás másokért, önkéntes segítségnyújtás, áldozatvállalás. Ehhez a Bencsik úr által javasolt út vezethet: „A fenntarthatóságnak csak egyetlen útja létezik: a bizalom és a szeretet útja. Az életem csupán annyit ér, amennyit elcseréltem magamból, de abból is csak annyit, amennyiben szeretet is lakozott.”